

EDUSKUNNAN VASTAUS 52/2007 vp

Hallituksen esitys laiksi ammattipätevyyden tunnustamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi ammattipätevyyden tunnustamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 26/2007 vp).

Valiokuntakäsittely

Sivistysvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (SiVM 5/2007 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

ammattipätevyyden tunnustamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY, jäljempänä *ammattipätevyysdirektiivi*, mukaisesta ammattipätevyyden tunnustamisesta ja palvelujen tarjoamisen vapaudesta.

Tätä lakia sovelletaan Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaisen pääosin toisessa jäsenvaltiossa hankkiman ammattipätevyyden tunnustamiseen. Tätä lakia sovelletaan myös ammattipätevyyden tunnustamiseen, joka perustuu Euroopan talousalueesta tehtyyn sopimukseen tai muuhun Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden toisen osapuolen kanssa tekemään so-

pimukseen taikka kolmansien maiden kansalaisten asemaa koskevaan yhteisön lainsäädäntöön.

Tätä lakia sovelletaan ammattipätevyyden tunnustamiseen, joka perustuu toisen jäsenvaltion tunnustamaan yhteisön ulkopuolella jäsenvaltion kansalaiselle myönnettyyn muodollista pätevyyttä osoittavaan asiakirjaan, jos asiakirjan haltijalla on jäsenvaltiosta kolmen vuoden ammattikokemus kyseisestä ammatista.

Jos muussa säädöksessä on tästä laista poikkeavia säännöksiä, niitä sovelletaan tämän lain asemesta.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *säännellyllä ammatilla* virkaa tai tehtävää, jonka aloittamisen tai harjoittamisen edellytyksenä on, että henkilö täyttää tietyt laissa tai ase-

tuksessa säädetyt ammattipätevyyttä koskevat vaatimukset;

2) *ammattipätevyydellä* pätevyyttä, josta on osoituksena muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja, pätevyydestodistus tai ammattikokemus taikka molemmat;

3) *muodollista pätevyyttä osoittavalla asiakirjalla* jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita asiakirjoja pääosin yhteisössä suoritetusta koulutuksesta samoin kuin kolmannessa maassa jäsenvaltion kansalaiselle myönnettyjä asiakirjoja suoritetusta koulutuksesta;

4) *ammattipätevyyden tunnustamisella* päättöksentekoa henkilön kelpoisuudesta harjoittaa säänneltyä ammattia Suomessa;

5) *sopeutumisajalla* säännellyn ammatin harjoittamista Suomessa kyseisen ammatin pätevän harjoittajan valvonnassa ja siihen mahdollisesti liittyvää koulutusta;

6) *kelpoisuuskokeella* menettelyä, jolla mitataan yksinomaan ammatillista tietämystä ja jonka tarkoituksena on arvioida hakijan kykyä harjoittaa säänneltyä ammattia Suomessa;

7) *kotijäsenvaltiolla* valtiota, jossa Suomeen siirtyvä ammatinharjoittaja on hankkinut ammattipätevyytensä;

8) *ammattipätevyyden automaattisella tunnustamisella* koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvan tunnustamisjärjestelmän mukaisesti tehtävää päätöstä, jossa hakijalta ei voida edellyttää sopeutumisaiakaa tai kelpoisuuskoea;

9) *yhteisön tunnustamissäännöksillä* ammattipätevyydirektiiviin sisältyviä säännöksiä sekä kyseisen direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien komission asetusten säännöksiä.

3 §

Kansallinen yhteensovittaminen

Opetusministeriö vastaa ammattipätevyyden tunnustamisenmenettelyihin liittyvästä kansallisesta yhteensovittamisesta.

Opetushallitus toimii yhteisön tunnustamissäännöksissä tarkoitettuna kansallisena yhteystahona.

4 §

Tietojen luovuttaminen ja toimivaltaisen viranomaisen salassapitovelvollisuus

Tämän lain soveltamisalaan liittyviä tehtäviä hoitavan toimivaltaisen viranomaisen tietojen luovutuksesta ja salassapidosta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee viranomaisten lisäksi myös niitä tahoja, joilla on lain-säädäntöön perustuva oikeus myöntää tutkintotodistuksia ja muita tunnustamispäätöksen perusteena olevia asiakirjoja.

2 luku

Tunnustamisjärjestelmiin liittyvät säännökset

5 §

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava taho

Opetushallitus päättää muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tuottamasta kelpoisuudesta säänneltyyn ammattiin, ellei muualla toisin säädetä. Sen mukaisesti kuin muualla laissa tai sen nojalla säädetään, oikeudesta harjoittaa ammattia toisessa maassa hankitun ammattipätevyyden perusteella päättää sama taho, joka myöntää oikeuden kyseisen ammatin harjoittamiseen Suomessa suoritetun tutkinnon perusteella.

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava taho voi tarvittaessa pyytää yliopistolta, korkeakoululta tai muulta oppilaitokselta lausunnon hakijan suorittamien opintojen vastaavuudesta ja puuttuvista aihealueista verrattuna Suomessa suoritettaviin opintoihin sekä hakijalle mahdollisesti määrättävän sopeutumisajan pituudesta ja siihen sisällytettävistä tehtävistä sekä kelpoisuuskokeen sisällöstä. Lausunnon

antava taho voi periä lausunnosta sitä pyytäneeltä omakustannusarvon mukaisen maksun sen mukaan kuin valtion maksuperustelaissa (150/1992) julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista ja tarvittaessa opetusministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

6 §

Yleisen tunnustamisjärjestelmän pätevyystasot

Ammattipätevyys sijoittuu jollekin seuraavista tasoista pätevyyttä osoittavan todistuksen perusteella:

1) pätevyystodistus, jonka on antanut kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomais, ja joka perustuu:

a) perus- tai toisen asteen yleissivistävään koulutukseen; tai

b) muuhun kuin 2—4 kohdassa tarkoitettuun koulutukseen, tiettyyn kokeeseen, jota ei edellä koulutus, tai ammatin päätoimiseen harjoittamiseen jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti kolmen vuoden ajan taikka vastaavan ajan osa-aikaisesti kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana;

2) todistus:

a) yleissivistävästä toisen asteen koulutuksesta, jota on täydennetty muulla kuin 3 kohdassa tarkoitettulla ammatillisella koulutuksella tai koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavalla ammatillisella harjoittelulla taikka ammatin harjoittamisella; tai

b) ammatillisesta toisen asteen koulutuksesta, jota on tarvittaessa täydennetty muulla kuin 3 kohdassa tarkoitettulla ammatillisella koulutuksella tai koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavalla ammatillisella harjoittelulla taikka ammatin harjoittamisella;

3) tutkintotodistus:

a) vähintään yksivuotisesta toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta, jonka pääsyvaatimuksena on korkeakoulukelpoisuuden tuottavan toisen asteen koulutuksen suorittaminen ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta; tai

b) yhteisön tunnustamissäännöksissä vastaavaksi määritellystä koulutuksesta;

4) tutkintotodistus yliopistossa tai muussa korkea-asteen oppilaitoksessa taikka muussa samantasoista koulutusta antavassa laitoksessa suoritetusta vähintään kolmivuotisesta mutta enintään nelivuotisesta, toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta;

5) tutkintotodistus yliopistossa tai muussa korkea-asteen oppilaitoksessa taikka muussa samantasoista koulutusta antavassa laitoksessa suoritetusta yli nelivuotisesta toisen asteen jälkeisestä koulutuksesta ja koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta harjoittelusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna ammattipätevyytenä pidetään myös pätevyyttä, joka perustuu yhteisössä suoritettuun koulutukseen ja jonka hakijan kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomais tunnustaa tiettyä 1 momentin mukaista tasoa vastaavaksi.

7 §

Tunnustamisen edellytykset yleisessä tunnustamisjärjestelmässä

Ammattipätevyyden tunnustaminen perustuu muodollista pätevyyttä osoittavaan yksittäiseen asiakirjaan tai tällaisten asiakirjojen yhdistelmään, jonka toimivaltainen viranomais on antanut toisessa jäsenvaltiossa. Muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen on sijoitettava tasolle, joka vastaa 6 §:n mukaisessa jaottelussa vähintään välittömästi edeltävää tasoa kuin se, joka vaaditaan samaan ammattipätevyyteen kansallisesti.

Jos henkilön aiemmin saama koulutus ei vastaa kotijäsenvaltion voimassa olevia pätevyysvaatimuksia ammatin harjoittamiseksi, 6 §:ssä tarkoitettun tason määrittämisessä tulee ottaa huomioon hakijan kotijäsenvaltion saavutettuja oikeuksia koskeva lainsäädäntö.

Toisen jäsenvaltion tekemää tunnustamispäätöstä ei voi käyttää ammattipätevyyden tunnustamishakemuksen perusteena muutoin kuin 1 §:n 3 momentin tapauksissa.

8 §

Korvaavat toimenpiteet

Ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä voidaan hakijalle asettaa vaatimus kelpoisuuskokeen suorittamisesta tai enintään kolme vuotta kestävästä sopeutumisajasta, jos:

1) hakijan suorittaman koulutuksen kesto on vähintään vuoden lyhyempi kuin mitä kansallisesti on edellytetty;

2) hakijan saaman koulutuksen sisältö poikkeaa olennaisesti vastaavasta kansallisesta koulutuksesta; tai

3) säänneltyyn ammattiin kuuluu ammattitoimintaa, joka ei sisälly vastaavaan ammattiin hakijan kotijäsenvaltiossa ja hakijan saama koulutus poikkeaa olennaisesti vastaavasta kansallisesta koulutuksesta.

Ennen vaatimuksen asettamista on tutkittava, ovatko hakijan ammattikokemuksensa aikana hankkimat tiedot sellaisia, että ne korvaavat kokonaan tai osittain 1 momentissa tarkoitetun olennaisen eron.

Hakija saa valita korvaavan toimenpiteen. Ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä voidaan kuitenkin määrätä pakollinen sopeutumis aika tai kelpoisuuskoe, jos:

1) ammatin harjoittaminen edellyttää kansallisen lainsäädännön tarkkaa tuntemusta ja toiminnan keskeinen sekä pysyvä osa on kansallista lainsäädäntöä koskevien neuvojen antaminen;

2) kyseessä on 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu ammattipätevyyden tunnustaminen; tai

3) koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvaan tunnustamisjärjestelmään kuuluvan ammatin harjoittaja ei täytä ammattipätevyysdirektiivin mukaisia automaattisen tunnustamisen edellytyksiä.

Korkeakoulujen ja muiden oppilaitosten tulee järjestää kelpoisuuskokeet ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä edellytetyn mukaisesti. Kelpoisuuskokeeseen osallistumisesta ja hyväksytystä suorituksesta annettavasta todistuksesta peritään kokeeseen osallistujalta omakustannusarvon mukainen maksu sen mukaan kuin valtion maksuperustelaissa julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista ja tar-

vittaessa opetusministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

Sopeutumisajasta ja kelpoisuuskokeesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

9 §

Yhteiset vähimmäisvaatimukset

Ammatilliset järjestöt ja liitot voivat esittää Euroopan yhteisöjen komissiolle ammattipätevyyttä koskevien yhteisten vähimmäisvaatimusten hyväksymistä.

Jos ammattipätevyyden tunnustamista hakevan pätevyys vastaa yhteisön tunnustamislainsäädännön mukaisia yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, hakijalta ei saa vaatia 8 §:ssä tarkoitettuja korvaavia toimenpiteitä.

10 §

Ammattikokemus ammatinharjoittamisen edellytyksenä

Jos ammatinharjoittamisen edellytykseksi on asetettu tietty ammattikokemus, kyseisen toiminnan aiempi harjoittaminen toisessa jäsenvaltiossa tulee hyväksyä yhteisön tunnustamissääntösten mukaisesti.

Kauppakamarilaissa (878/2002) tarkoitetun kauppakamarin tehtävänä on hakemuksesta antaa todistuksia Suomessa harjoitetun ammatin toiminnan lajista ja kestosta. Todistuksen antamisessa sovelletaan hallintolain (434/2003), kielilain (423/2003) ja viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain säännöksiä.

11 §

Arkkitehdin tutkinto

Jos viran tai tehtävän kelpoisuusvaatimuksena on arkkitehdin tai rakennusarkkitehdin tutkinto, tämän kelpoisuuden tuottavat ne tutkinnot, jotka ammattipätevyysdirektiivin mukaan kuuluvat koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvaan tunnustamisjärjestelmään. Ammattipätevyyden automaatti-

sen tunnustamisen edellytyksenä on lisäksi, että hakijalla on kotijäsenvaltiossaan oikeus harjoittaa arkkitehdin ammattia. Muuhun kuin ammattipätevyyden automaattiseen tunnustamisjärjestelmään kuuluvan arkkitehdin tutkinnon tuottamasta kelpoisuudesta ja tarvittavista korvaavista toimenpiteistä tehdään päätös yleisen tunnustamisjärjestelmän säännösten mukaisesti.

12 §

Hakemuksen liitteet

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava viranomainen voi vaatia hakemuksen liitteeksi virallisesti oikeaksi todistetut jäljennökset seuraavista asiakirjoista ja todistuksista:

- 1) hakijan kansalaisuuden todistava asiakirja;
- 2) jäljennökset muodollista pätevyyttä osoittavista asiakirjoista ja pätevyystodistuksista tai jäljennös koulutuksesta annetusta asiakirjasta, joka antaa oikeuden ryhtyä harjoittamaan ammattia;
- 3) hakijan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen todistus siitä, että koulutuksesta annetut asiakirjat ovat yhteisön tunnustamissäännöksissä tarkoitettuja asiakirjoja;
- 4) todistus ammattikokemuksesta;
- 5) enintään kolme kuukautta ennen sen esittämistä annettu todistus hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta taikka siitä, että hakija ei ole tehnyt konkurssia;
- 6) enintään kolme kuukautta ennen sen esittämistä annettu todistus hakijan vakavaraisuudesta ja siitä, että hakija on vakuutettu ammatillisesta vastuusta johtuvien taloudellisten vahinkojen varalta.

Lisäksi hakijan on pyynnöstä toimitettava hakemuksen liitteenä koulutustaan koskevia tietoja, joiden avulla ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava viranomainen voi määrittää mahdolliset olennaiset erot Suomessa vaadittavaan koulutukseen verrattuna.

Hakemukseen tulee liittää virallisen kääntäjän kääntämät suomen- tai ruotsinkieliset käännökset muista kuin pohjoismaisella kielellä kirjoitetuista liiteasiakirjoista.

Tarkemmat säännökset hakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja todistuksista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Ammattipätevyyden tunnustamispäätös

Ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaavan viranomaisen tulee ilmoittaa hakijalle hakemuksen vastaanottamisesta sekä mahdollisista puuttuvista asiakirjoista kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta. Ammattipätevyyden automaattiseen tunnustamiseen liittyvä hakemus on ratkaistava kolmen ja muu hakemus neljän kuukauden kuluessa vaadittavien asiakirjojen esittämisestä.

Jos hakijalle asetetaan ammattipätevyyden tunnustamispäätöksessä vaatimus korvaavista toimenpiteistä, tunnustamispäätös on ehdollinen, kunnes sopeutumisaika on kulunut loppuun tai kelpoisuuskoe on suoritettu hyväksytysti. Loppullinen tunnustamispäätös tehdään sen jälkeen, kun hakija on toimittanut kyseiselle viranomaiselle tiedon korvaavien toimenpiteiden suorittamisesta.

14 §

Muutoksenhaku

Muutoksen hakemisesta tässä laissa tarkoitettuun päätökseen on voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Jos päätöstä ei ole tehty määräajassa, hakija voi tehdä hallintolainkäyttölain mukaisessa järjestyksessä valituksen, jonka katsotaan tällöin kohdistuvan hakemuksen hylkäävään päätökseen. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes hakemukseen on annettu päätös.

15 §

Ammattinimikkeen ja tutkintonimikkeen käyttö

Jos tiettyyn ammattitoimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on kansallisesti säännelty, muiden jäsenvaltioiden kansalaisten, joilla on lupa harjoittaa säänneltyä ammattia tässä

laissa tarkoitetun ammattipätevyyden tunnustamispäätöksen nojalla, on käytettävä Suomen lainsäädännössä määritettyä ammattinimikettä ja sen mahdollista lyhennettä.

Hakijalla on oikeus käyttää kotijäsenvaltion tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä kotijäsenvaltion kielellä. Jos tutkintonimike voidaan sekoittaa sellaiseen nimikkeeseen, joka edellyttää Suomessa lisäkoulutusta, ammattipätevyyden tunnustamisesta vastaava viranomaisen voi edellyttää hakijan käyttävän tutkintonimikettä sopivassa muodossa.

3 luku

Palvelujen tarjoamisen vapaus

16 §

Palvelun tarjoamisen vapauden periaate

Jos toiseen jäsenvaltioon laillisesti sijoittautunut ammatinharjoittaja tarjoaa palveluja Suomessa väliaikaisesti ja satunnaisesti, palvelun tarjoamisen vapautta ei voi rajoittaa ammattipätevyyteen liittyvästä syystä. Väliaikainen ja satunnainen palvelun tarjoaminen on sallittava myös, jos ammatti ei ole säännelty sijoittautumisjäsenvaltiossa ja palvelun tarjoaja on harjoittanut siellä asianomaista ammattia vähintään kahden vuoden ajan viimeisten kymmenen vuoden aikana.

Palvelun tarjoajaan sovelletaan kansallisia säännöksiä, jotka koskevat välittömästi ammatipätevyyttä tai ammatillista valvontaa. Palvelun tarjoajaan ei sovelleta kansallisia vaatimuksia, jotka koskevat ammatillisen järjestön myöntämää lupaa tai sen rekisteriin merkitsemistä taikka jäsenyyttä.

17 §

Palvelun tarjoajan ammattinimike

Palvelun tarjoajan on käytettävä kotijäsenvaltion ammattinimikettä sen virallisella kielellä, jos kotijäsenvaltiossa on nimike ammattia varten. Jos kotijäsenvaltiossa ei ole ammattinimi-

ketä, palvelun tarjoajan on ilmoitettava tutkintonimikkeensä kotijäsenvaltionsa virallisella kielellä. Automaattisen tunnustamisen alaan kuuluvista ammateista on kuitenkin käytettävä Suomen lainsäädännössä määritettyä ammattinimikettä.

Jos palvelun tarjoamisessa käytetään kotijäsenvaltion ammattinimikettä tai palvelun tarjoajan tutkintonimikettä, palvelun tarjoajan tulee antaa palvelun vastaanottajalle seuraavat tiedot:

- 1) kaupparekisterin tai muun vastaavan julkisen rekisterin rekisterimerkinnän tunnistetiedot;
- 2) kotijäsenvaltiossa luvanvaraista toimintaa valvovan toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot;
- 3) ammatillinen järjestö tai vastaava elin, jonka rekisteriin palvelun tarjoaja on merkitty;
- 4) jäsenvaltio, jossa ammattinimike tai tutkintonimike on annettu;
- 5) arvonlisäverotunniste;
- 6) yksityiskohtaiset tiedot vakuutusturvasta tai vastaavasta henkilökohtaisesta tai kollektiivisesta ammatillista vastuuta koskevasta suojasta.

4 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

18 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan Euroopan yhteisön yleisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän voimaanpanosta annettu laki (1597/1992) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

19 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleisiin hakemuksiin sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos päätös tehdään tämän lain voimaantulon jälkeen.

Muulla lainsäädännössä oleva viittaus Euroopan yhteisön yleisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän voimaantulon annettuun la-

kiin katsotaan tämän lain voimaantulon jälkeen viittaukseksi tähän lakiin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinlääkäriammattin harjoittamisesta 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun lain (29/2000) 4 §:n 4 momentti, 8 ja 39 §, 42 §:n 2 momentti sekä 43 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 4 momentti, 8 §, 42 §:n 2 momentti ja 43 §:n 2 momentti laissa 301/2006, sekä
lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 5 momentti sekä lakiin uusi 5 a ja 38 a § seuraavasti:

4 §

Kansainvälisiin velvoitteisiin perustuva eläinlääkäriksi laillistaminen

Elinturvallisuusvirasto päättää ammatin pätevyyden tunnustamisesta annetun lain (/) soveltamisalaan kuuluvissa, muissa kuin tämän pykälän 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, ulkomailla hankitun eläinlääkäriin pätevyyden tuottamasta oikeudesta toimia eläinlääkäriin siten kuin mainitussa laissa säädetään. Eläinlääkäriksi laillistamisen edellytyksenä on lisäksi 3 §:ssä tarkoitettujen eläinlääkäriinvaltuutuksen antaminen.

Tätä lakia sovelletaan myös eläinlääkäriksi laillistamiseen ja eläinlääkäripalvelujen tarjoamiseen, joka perustuu Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden toisen osapuolen kanssa tekemään sopimukseen tai muiden kuin Euroopan unioniin kuuluvien valtioiden kansalaisten asemaa koskevaan yhteisön lainsäädäntöön.

5 a §

Laillistamishakemuksen liitteet

Eläinlääkäriksi laillistamista koskevaan hakemukseen on 4 ja 5 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa liitettävä seuraavat asiakirjat:

- 1) hakijan kansalaisuuden todistava asiakirja;
- 2) todistus eläinlääketieteellisen koulutuksen suorittamisesta, jonka perusteella henkilöllä on oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkäriinmattia todistuksen antaneessa valtiossa;
- 3) jos henkilölle on myönnetty oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkäriinmattia jossakin muussa valtiossa kuin Suomessa, kyseisen maan toimivaltaisen viranomaisen enintään kolme kuukautta aikaisemmin antama todistus siitä, että tätä oikeutta ei ole rajoitettu vakavan ammatillisen virheen tai laiminlyönnin taikka muun vastaavan syyn vuoksi; sekä
- 4) 5 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa todistus vaadittavien lisäopintojen suorittamisesta sekä kielitaidosta.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi 4 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa lisäksi vaatia hakijaa liittämään hakemukseensa todistuksen siitä, että eläinlääketieteellinen tutkinto on Euroopan yhteisön säädösten mukainen, tai todistuksen eläinlääkärimäärityksen harjoittamisesta.

Liiteasiakirjat on esitettävä alkuperäisinä tai virallisesti oikeaksi todistettuina jäljennöksinä. Hakemukseen tulee liittää virallisen kääntäjän kääntämät suomen- tai ruotsinkieliset käännökset muista kuin pohjoismaisella kielellä kirjoitetuista liiteasiakirjoista.

8 §

Väliaikainen ja satunnainen eläinlääkäripalvelujen tarjoaminen

Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen, jolla on laillinen oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkärin ammattia jossakin muussa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa, saa ilman eläinlääkäriksi laillistamista väliaikaisesti ja satunnaisesti toimia eläinlääkärinä tehtyään Elintarviketurvallisuusvirastolle ilmoituksen väliaikaisesta eläinlääkäripalvelujen tarjoamisesta. Ilmoitus on voimassa vuoden, ja se voidaan tarvittaessa tehdä uudestaan. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ilmoituksen sisällöstä ja sen tekemisessä noudattavasta menettelystä.

Palvelujen väliaikaisessa ja satunnaisessa tarjoamisessa on käytettävä eläinlääkäri-nimikettä.

38 a §

Ammatinharjoittamisoikeutta koskevan hakemuksen ratkaiseminen eräissä tapauksissa

Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettulle hakijalle on ilmoitettava hakemuksen vastaanottamisesta sekä mahdollisesti puuttuvista asiakirjoista kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta. Hakemus on ratkaistava viimeistään kolmen

kuukauden kuluttua vaadittavien asiakirjojen esittämisestä.

39 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaisissa (586/1996) säädetään.

Jos päätöstä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen ei vastoin 38 a §:ää ole annettu säädetyssä määräajassa, hakija voi tehdä hallintolainkäyttölain mukaisessa järjestyksessä valituksen, jonka katsotaan tällöin kohdistuvan hakemuksen hylkäävään päätökseen. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes hakemukseen on annettu päätös. Elintarviketurvallisuusviraston on ilmoitettava päätöksen antamisesta valitusviranomaiselle.

Edellä 20—26 §:ssä tarkoitettut päätökset on valituksesta huolimatta heti pantava täytäntöön.

42 §

Oikeus toimia erikoiseläinlääkärinä

Elintarviketurvallisuusvirasto päättää ammatinvalituslain nojalla annettujen päätösten soveltamisalaa koskevista tapauksista ulkomaila hankitun erikoiseläinlääkärin pätevyyden tuottamasta oikeudesta toimia erikoiseläinlääkärinä siten kuin mainituissa laissa säädetään.

43 §

Kelpoisuus eräisiin virkoihin ja toimiin

Virkaa tai tointa voi väliaikaisesti hoitaa 7 §:ssä tarkoitettu henkilö, jolle muualla laissa toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tullessiin hakemuksiin sovelletaan tämän lain sään-

nöksiä, jos päätös tehdään tämän lain voimaantulon jälkeen. Lain 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa korvaavien toimenpiteiden

tarpeellisuutta arvioitaessa on otettava huomioon ne lisäopinnot, jotka henkilö on suorittanut ennen tämän lain voimaantuloa.

Laki

asianajajista annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asianajajista 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun lain (496/1958) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laeissa 31/1993 ja 458/1999, seuraavasti:

3 §

Asianajajaksi voidaan hyväksyä 25 vuotta täyttänyt Suomen tai jonkin muun Euroopan talousalueen valtion kansalainen, joka:

1) on rehelliseksi tunnettu sekä muilta ominaisuuksiltaan ja elämäntavoiltaan sopiva harjoittamaan asianajajan tointa;

2) on suorittanut Suomessa oikeustieteen kandidaatin tai maisterin tutkinnon, taikka on suorittanut oikeustieteellisen tutkinnon muualla kuin Suomessa ja saanut ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (/) tai ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annetun lain (531/1986) mukaisen Opetushallituksen päätöksen kelpoi-

suudesta oikeustieteen kandidaatin tai oikeustieteen maisterin tutkintoa edellyttävään tehtävään ja suorittanut mahdolliset päätöksessä edellytetyt lisävaatimukset;

3) on saavuttanut asianajajan toimen harjoittamiseen tarvittavan taidon sekä sellaisen käytännöllisen kokemuksen kuin asianajajayhdistyksen säännöissä määrätään; sekä

4) ei ole konkurssissa ja jonka toimintakelpoisuutta ei ole rajoitettu.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta 11 päivänä heinäkuuta 1986 annetun lain (531/1986) 1, 4, 5, 7 ja 8 §, sellaisena kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 729/1989, 4 § osaksi laissa 418/1997, 5 § osaksi laissa 1598/1992 ja mainituissa laissa 418/1997, sekä 8 § osaksi mainituissa laeissa 1598/1992 ja 418/1997, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta kelpoisuudesta julkiseen virkaan ja toimeen, jos niiden kelpoisuusvaatimukseksi on laissa tai asetuksessa säädetty tietyn tasoinen tutkinto taikka tietty Suomessa suoritettava korkeakoulututkinto tai korkeakoulun opintosuoritus.

Korkeakouluopinnoilla tarkoitetaan tässä laissa korkeakoulututkintoa ja korkeakoulun opintosuoritusta.

4 §

Rinnastaminen

Ulkomailla suoritettut korkeakouluopinnot tuottavat julkiseen virkaan tai toimeen saman kelpoisuuden kuin virkaan tai toimeen vaadittavat Suomessa suoritettavat korkeakouluopinnot, jos nämä opinnot on tämän lain nojalla tehdyssä päätöksessä rinnastettu toisiinsa. Ulkomainen korkeakoulututkinto rinnastetaan ensisijaisesti tietyn tasoiseen Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon.

Muussa kuin ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun lain (/) soveltamisalaan kuuluvassa tapauksessa ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto voidaan tämän lain nojalla rinnastaa tiettyyn, nimeltä mainittuun Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon, jos viran tai tehtävän kelpoisuusvaatimus sitä edellyttää. Ulkomailla suoritettu korkeakoulun opintosuoritus rinnastetaan tietyllä alalla tai tietyillä aloilla sekä tietyn laajuusena Suomessa suoritettavaan korkeakoulun opintosuoritukseen.

5 §

Tutkintojen rinnastamisen perusteet

Suomessa suoritettavaan korkeakoulututkintoon rinnastetaan tutkintoa tasoltaan vastaava, ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto.

Tiettyyn, nimeltä mainittavaan korkeakoulututkintoon rinnastetaan sitä tasoltaan ja alaltaan

vastaava ulkomailla suoritettu korkeakoulututkinto.

Tutkintojen tasojen vastaavuus arvioidaan niiden laajuuden ja vaativuuden perusteella. Tutkintojen alojen vastaavuus arvioidaan niiden sisällön samankaltaisuuden perusteella.

7 §

Täydentävät korkeakouluopinnot rinnastamisen edellytyksenä

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ulkomailla suoritettut korkeakouluopinnot ja Suomessa suoritettut tai vastedes suoritettavat täydentävät korkeakouluopinnot voidaan yhdessä rinnastaa Suomessa suoritettaviin korkeakouluopintoihin 5 ja 6 §:ssä säädetyn perustein. Täydentävien opintojen rinnastamisen edellytyksistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Jos rinnastamisen edellytyksenä olevia täydentäviä korkeakouluopintoja ei ole suoritettu rinnastamispäätöksen antamiseen mennessä, täydentävistä opinnoista on määrättävä päätöksessä.

8 §

Rinnastamishakemus ja -päätös

Hakijan on toimitettava Opetushallitukselle hakemuksen käsittelyä varten tarpeelliset selvitykset suorittamistaan opinnoista virallisesti oikeaksi todistettuina jäljennöksinä. Hakemukseen tulee liittää virallisen kääntäjän kääntämät suomen- tai ruotsinkieliset käännökset muista kuin pohjoismaisella kielellä kirjoitetuista asiakirjoista. Hakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja todistuksista voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Opetushallitus päättää hakemuksesta ulkomailla suoritettujen tutkintojen tai opintosuoritusten rinnastamisesta Suomessa suoritettaviin tutkintoihin tai opintosuorituksiin. Opetushallitus voi ennen päätöksentekoa tarvittaessa pyytää yliopistolta, korkeakoululta tai muulta oppilaitokselta lausunnon hakijan suorittamien opin-

tojen vastaavuudesta Suomessa suoritettaviin opintoihin sekä hakijalle mahdollisesti määrättävistä täydentävistä opinnoista. Lausunnon antava taho voi periä lausunnon siitä pyytäneeltä omakustannusarvon mukaisen maksun sen mukaan kuin valtion maksuperustelaissa (150/1992) julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista ja tarvittaessa opetusministeriön asetuksella säädetään.

Jos rinnastamispäätöksen saanut suorittaa päätöksessä tarkoitetut täydentävät opinnot suomalaisessa korkeakoulussa, korkeakoulu antaa täydentävien opintojen suorittamisesta todistuksen, joka yhdessä Opetushallituksen päätöksen kanssa antaa kelpoisuuden virkaan tai tehtävään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

ammattillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 8 ja 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ammatillisesta aikuiskoulutuksesta 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (631/1998) 8 §:n 4 momentti ja 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 8 §:n 4 momentti laissa 1013/2005, seuraavasti:

8 §

Näyttötutkintoon valmistava koulutus, henkilökohtaistaminen ja tutkinnon suorittaminen

Tämän lain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu koulutuksen järjestäjä ja muu mainitussa säännöksessä tarkoitettu yhteisö tai säätiö on tutkintotoimikunnan kanssa sovittavalla tavalla velvollinen järjestämään mahdollisuuksia suorittaa näyttötutkintoja myös ilman niihin valmistavaa koulutusta. Näyttötutkinnon tai sen osan suorittamismahdollisuuksia on järjestettävä myös henkilöille, joille ammattipätevyys tunnustamisesta vastaava viranomais on antanut ammattipätevyys tunnustamisesta annetun lain (/) 13 §:n 2 momentin mukaisen tunnustamispäätöksen, jossa hakijalta on edellytetty kyseisessä laissa tarkoitettuja korvaavia toimenpiteitä.

12 §

Näyttötutkinnot

Ammatillisessa perustutkinnossa osoitetaan ammattitaidon saavuttamisen edellyttämät tiedot ja taidot. Ammattitutkinnossa osoitetaan alan ammattityöntekijältä edellytetty ammattitaito. Erikoisammattitutkinnossa osoitetaan alan vaativimpien työtehtävien hallinta. Ammatillinen perustutkinto ja ammattitutkinto sijoittuvat ammattipätevyys tunnustamisesta annetun lain 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle pätevyystasolle ja erikoisammattitutkinto 3 kohdassa tarkoitettulle tasolle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

kauppakamarilain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä marraskuuta 2002 annetun kauppakamarilain (878/2002) 2 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 475/2007, seuraavasti:

2 §

Kauppakamarin ja Keskuskauppakamarin julkiset tehtävät

Kauppakamarin tehtävänä on:

1) hoitaa sille tilintarkastuslaissa (459/2007) säädettyt tehtävät;

2) antaa todistuksia ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY mukaista ammattikokemuksen tunnustamista koskevasta toi-

minnan harjoittamisesta siten kuin ammattipätevyyden tunnustamisesta annetussa laissa (/) säädetään; sekä

3) vahvistaa ulkomaankaupan asiakirjoja sen mukaan kuin sille muussa laissa tai sen nojalla on annettu tällainen tehtävä.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 2007